நிசி

குு. அழகர்சாமி கவிதைகள்

நிசியில் மறைந்தே நிசியை ஏமாற்றி விட முடியுமா?
சூழும் நிசியிடம் சூழ்ச்சி செல்லுமா?
மௌனத்தில் ஆழ்ந்து நிசி செய்யும் யோசனையை நட்சத்திரங்களின்
சமிக்ஞைகளில் அறிந்துவிட முடியுமா?
மோகம் கொண்டு தழுவும் அதன் முகம் காட்டாத முத்தத்தின் தடம்
நிலவென்று ஏமாந்துவிட முடியுமா?
என் விழி மூடிய நிசிக்குள் நிசியை நிசியில்லாமல் மறைத்து விட முடியுமா?
நிசி பேசாதிருப்பது நிறை ஞானமென்று அதனோடு சேர்ந்து கொண்டு
ஒன்றும் பேசாதிருந்துவிட முடியுமா?
ஏகாந்தம் இது தானென்று குயில் விட்டு விட்டுக் கூவி உறுதி செய்யாததை
நான் உறுதி செய்துவிட முடியுமா?
ஆதியில்
நிசி
ஆதி.
நிசி ஒளித்து வைத்திருக்கும் என் நிழலின் வேரை
ஆதியிலிருந்து தேடி விட முடியுமா?
நிசி முடியும் முற்றுப் புள்ளி சூரியனில் சுடரேற்றி
என்னுள் பிரகாசிக்க என்னால் முடியுமா?

குழந்தையும் குதம்பைச் சித்தரும்

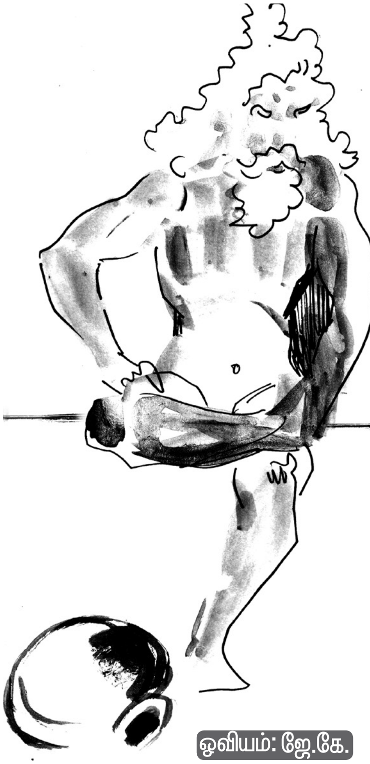

ஓவியம்: ஜே.கே.

தன்
குழந்தையோடு வருகை தந்த நண்பரின் குழந்தையால்
வீடே
திமிலோகப்படும்.
வீட்டின் மூலைமுடுக்கெல்லாம் புகுந்து குழந்தை
சுதந்திரமாய் விளையாடும்.
சாமான்களை
இழுத்துப் போடும்.
அவை என் நிறைவேறாத எத்தனையோ அற்ப ஆசைகள் போல்
இறைந்து கிடக்கும்.
ஒரு ஸ்பூனை எடுத்துக் கொண்டு ஏதோ ஒரு விநோதம் சொல்ல வருவது போல்
ஓடி வரும்.

ஓடி வருகையில்
தடுக்கி
கீழே
விழ
இது வரை அழாத அழுகையெல்லாம் சேர்த்து வைத்து அழுவது போல் அழும்.
அழுது கொண்டே தந்தையின் தோளில் தூங்கிப் போகும் ஸ்பூனைப்பற்றிக் கொண்டே.
ஸ்பூனில் நிரம்பி வழியும் சின்னக் குழந்தையின் ஆசை.
குழந்தையும் குதம்பைச் சித்தராகி விட்டால் எப்படித்தான் பின்
குழந்தையைக் கொண்டாட முடியும்?
நல்ல வேளை!
கொஞ்ச நேரம் கழித்து குழந்தை கண் 'முழித்துச்' சிரிக்கும் குழந்தையாய் 'பற்றில்' விடாமல் ஸ்பூனைப் பற்றிக் கொண்டே.

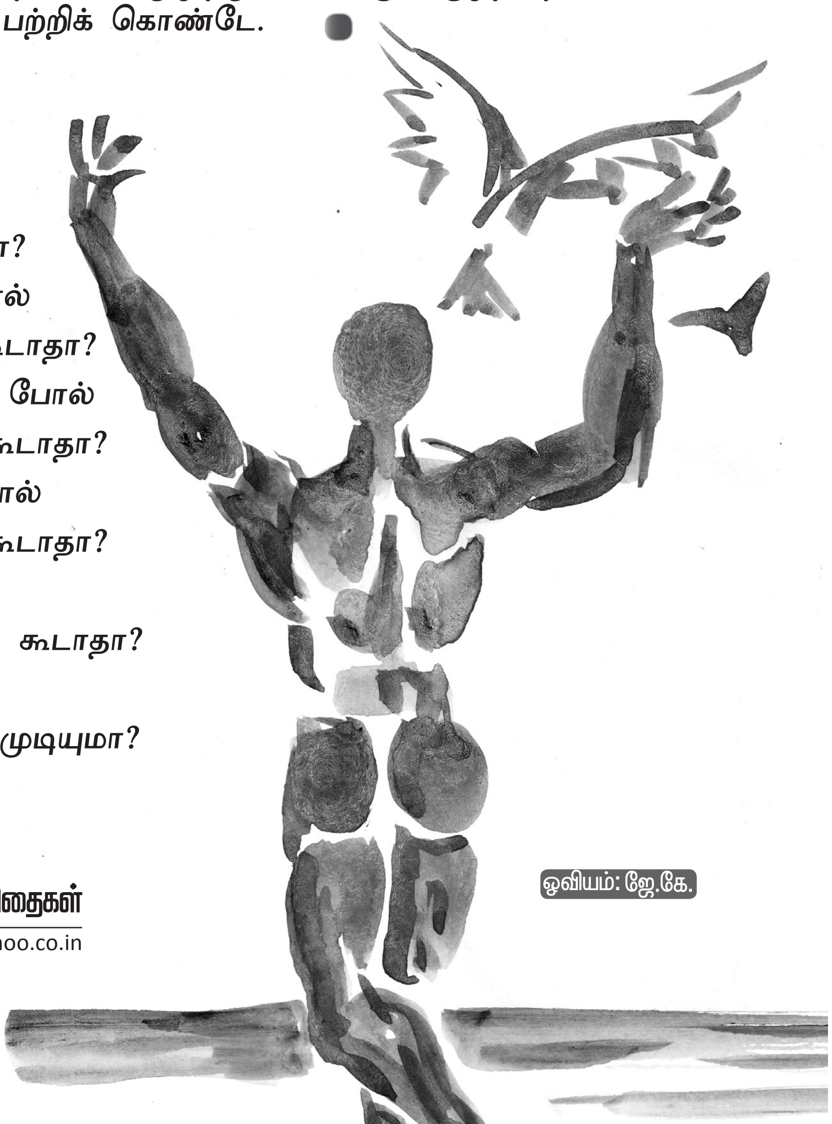

போ

நீ உன் மூச்சு விடுவது போல்
நான் என் மூச்சு விடக் கூடாதா?
நீ உன் சொல் சொல்வது போல்
நான் என் சொல் சொல்லக் கூடாதா?
உனக்கு உன் நிறம் இருப்பது போல்
எனக்கு என் நிறம் இருக்கக் கூடாதா?
நீ உன் வழியில் செல்வது போல்
நான் என் வழியில் செல்லக் கூடாதா?
உன் திசை மேற்கென்றால்
என் திசை கிழக்காக இருக்கக் கூடாதா?
நீ மூச்சு விடாதே என்றால்
நான் மூச்சு விடாமல் இருக்க முடியுமா?
அடப்
போ!

ஓவியம்: ஜே.கே.

கு. அழகர்சாமி கவிதைகள்
e-mail : galagarsamy@yahoo.co.in